

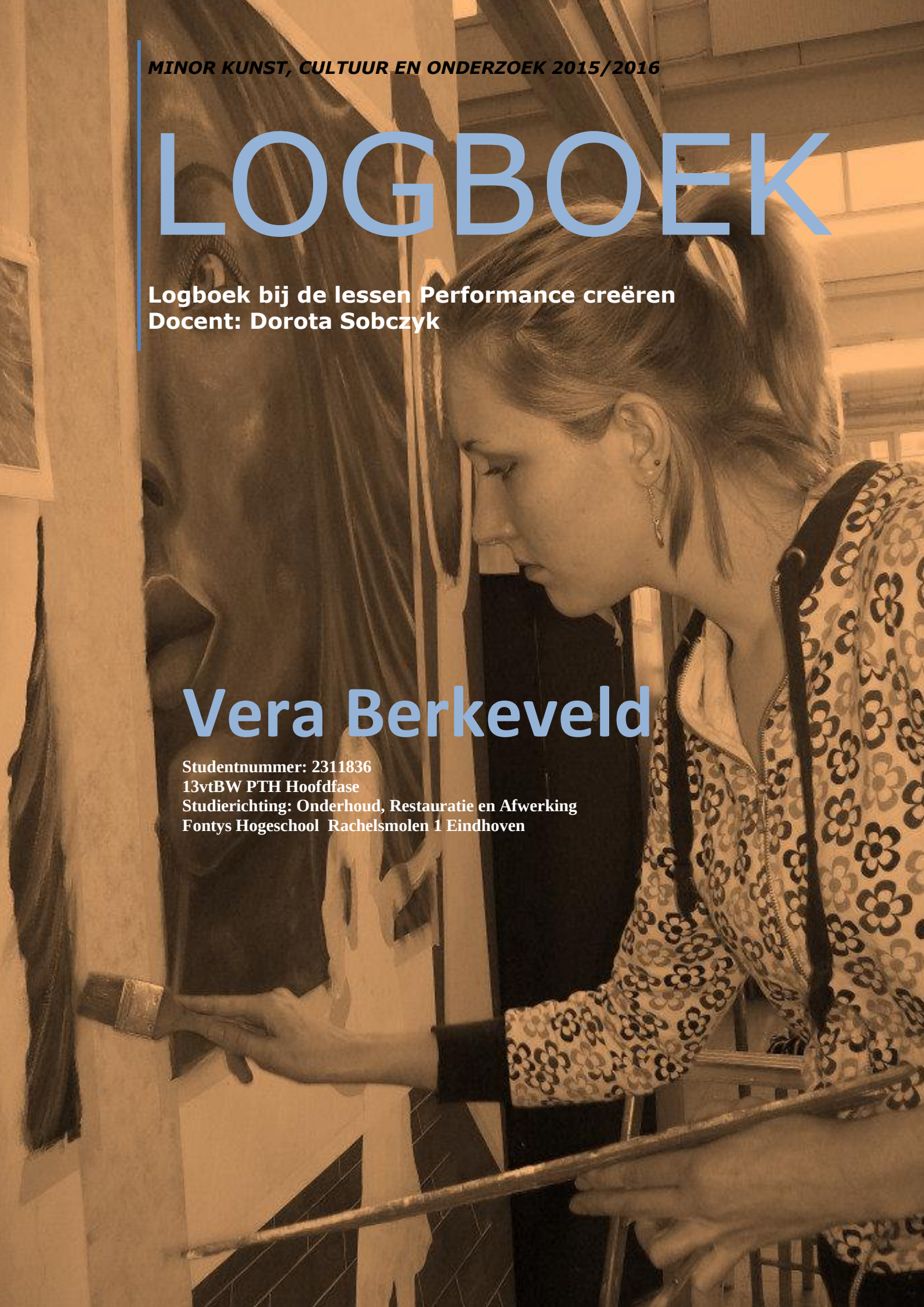
MINOR KUNST, CULTUUR EN ONDERZOEK 2015/2016

LOGBOEK

Logboek bij de lessen Performance creëren
Docent: Dorota Sobczyk

Vera Berkeveld

Studentnummer: 2311836
13vtBW PTH Hoofdase
Studierichting: Onderhoud, Restauratie en Afwerking
Fontys Hogeschool Rachelsmolen 1 Eindhoven

Inhoudsopgave

Inleiding	3
4/11/2015	4
7/10/2015	6
24/09/2015	7

Inleiding

Ik zal mezelf willen voorstellen als een zelfstandige gedreven vrouw die weet wat zij wil. Ik ben Vera Berkeveld, vijfentwintig jaar oud en woonachtig in Utrecht. Op dit moment ben ik derdejaars studente aan de PTH Fontys, te Eindhoven. Dit betekent dat ik in de hoofdfase van de opleiding zit. De PTH (pedagogische technische hogeschool), leidt op tot 2^e graads leraar technische beroepsonderwijs, of tot aansturende factor in een technisch bedrijf.

Vóór deze opleiding heb ik een MBO4 studie gevolgd aan het Nimeto te Utrecht. Hier heb ik mijn Meesterschilder diploma behaald. Door de projecten die ik daar heb uitgevoerd, weet ik veel over het decoratie- en restauratie schilderen. Deze opgedane kennis wil ik gaan toepassen in de lerarenopleiding. Ook wil ik mijn kennis verbreden binnen het schildersvak en meer ingaan op de stof. Het reflecteren op mijn eigen leerproces vind ik belangrijk. Soms vind ik het lastig om met bepaalde feedback om te gaan, maar ik wil graag weten hoe ik het doe en wat ik de volgende keer kan verbeteren. Wat mij motiveert zijn de nieuwe innovaties binnen mijn vakgebied. Ik wil er meer over leren en de producten testen. Dit enthousiasme wil ik overbrengen op mijn leerlingen.

Vera Berkeveld

4/11/2015

Alles wat we wilden

1. Bekijk de documentaire Alles wat we wilden van de VPRO.

2. Inhoud

Wat herkennen je aan thema's in de documentaire?

Het presteren, het beter willen doen dan anderen. Hogerop komen. Er zijn zoveel keuzes om te maken, dat het te moeilijk wordt.

Ik herken zeker de thema's. Je wilt als persoon leuk en goed gevonden worden. In dit geval is dit meer te zien bij jonge mensen, maar ik denk dat je dit vooral in de puberteit ontwikkeld en dit je levenlang meedraagt.

Welk fragment raakt jou het meest?

Het moment waarop een meisje zegt; 'Om dood te gaan en niets bijzonders achter te laten, niks te hebben betekend voor de wereld.' Het meisje zegt aan het eind van de documentaire; 'Het grootste beperking ben ikzelf.'

Dit raakte mij het meest omdat ik hier ook vaak over nadenk. Stel dat ik nu zou overlijden, wat heb ik dan betekend? Wat is de zin van mijn leven hier op de wereld? Ik ben maar zo nietig.

Hoe zou jij het thema benoemen waarover de documentaire gaat?

Angst om te falen. Jezelf pushen. Druk om alles uit jezelf te halen.
Dit zit in de maatschappij geworteld.

Wat vind je van het thema? Hoe denk je hierover?

Heel goed thema, heel alledaags en van alle tijd. Je wordt beoordeeld op wat je kunt en niet op wie je bent. Iedereen heeft een interessant leven in de media. We willen weten wat andere van je vinden. Je wilt ideaal zijn. Je kunt alles worden en van alles op de hoogte zijn.

Ik vind dat er door te veel aan keuzes, keuzestress ontstaat die helemaal niet nodig is. We hebben het hier zo goed, waarom zou je het nog beter willen. Dit zit ook wel een beetje in de natuur van de mens. Het moet beter, groter, luxer en mooier. We kunnen niet aan alle verwachtingen voldoen en raken daarvan in paniek.

3. Vorm

Hoe is de documentaire opgebouwd?

Intro over wat de personen allemaal kunnen, hun talenten.

Daarna omslag naar paniekaanvallen, waar lopen ze tegenaan? Hoe ontstaat die stress?

Het is gefilmd vanuit een kameraad die meegaat, vragen stelt, een luisterend oor heeft.

Eind oplossing, psycholoog en antidepressiva. Omgaan met het probleem, maar het gaat nooit helemaal weg. De ene neemt pillen de andere heeft een andere levenswijze aangenomen.

Wat is de spanningsboog van de documentaire?

Eerst tijdens de intro, rustig. Daarna spannend na het onthullen van de paniekaanvallen van de personen. Daarna verschillende oplossingen, dus een open eind.

Je kunt er je eigen conclusies uit trekken.

7/10/2015*Marina Abramovic, 'The artist is present'.*

- 1. Bekijk de documentaire over Marina Abramovic.**
- 2. Waar is zij in deze performance naar opzoek? Wat wil ze bereiken?**

Marina's tentoonstelling in het MoMA museum heet 'The artist is present'. Ze legt hierbij de nadruk op werk van kunstenaars die zichzelf tonen. Performance staat daarin centraal. Performance stond voor die tijd niet als reguliere kunstvorm, het bleef alternatief. Daarom is het voor Marina een mijlpaal. Ze wilt dat performance erkenning krijgt.

Als performer moet je eerst leren je hoofd leeg te maken. De artiest moet een jager zijn, zijn instincten vertrouwen. De performance die Marina zelf maakt, vindt ze erg lastig omdat het moeilijk is om niks te doen tijdens een performance. Ze zit op een stoel en kijkt de verschillende personen die op de stoel tegenover haar plaats nemen aan. Ze wordt tijdens de voorbereidingen steeds meer gedreven om deze performance te doen. Het doorgaan of het stoppen van deze performance is een onderdeel ervan.

Omdat Marina voor elke persoon even haar hoofd buigt, haar ogen sluit en haar hoofd leegmaakt, geeft zij iedere bezoeker een andere kijk en ervaring met haar. Ze merkt wanneer mensen zich open voor haar stellen ze vaak in verdriet zijn. Al snel gaat het niet meer om haar die daar zit, maar is zij meer een spiegel van de ziel. Het leven is zo gejaagd geworden, dat men niet meer de moeite neemt om iets lang te doen. Marina vraagt je langer te blijven zitten, en transformeert diegene daardoor. Marina moet zich erg concentreren om in deze gemoedstoestand te komen. Ze wil bereiken dat haar publiek ook in deze toestand komt. Om in het hier en nu te leven.

De connectie met het publiek heeft te maken met de behoefte naar contact met mensen die Marina voelt en voelde in haar jeugd. Ze wil dat men haar lief heeft, dat ze nodig is.

Deze performance kan betiteld worden als een zelfportret.

Ze heeft ervaren dat ze het publiek nodig heeft om deze performance te maken. Ze leeft voor deze kunst. De connectie tussen de twee personen is zo sterk dat ze alles om hen heen vergeten, het gaat naar de achtergrond.

Het grootste dat ze wilt bereiken met deze performance is mensen inspireren, mensen met elkaar verbinden, ze wil het publiek laten ervaren, geen act, het is allemaal echt.

24/09/2015***Start van de Minor Kunst, Cultuur en Onderzoek aan de Fontys Hogeschool van de Kunsten te Tilburg.*****1. Wanneer zou dit een geslaagde minor voor jou zijn? Wat zou je hier dan willen leren? Wat wil je komen halen en wat moet je daarvoor dan zelf inbrengen? Waarin wil je jezelf ontwikkelen?**

Binnen mijn opleiding aan de PTH mis ik het gevoel met mijn vak bezig te zijn. Ik ben afgestudeerd als restauratiespecialist aan het Nimeto te Utrecht. Daarbij was ik veel bezig met het onderzoek doen naar schilderen, restaureren en kunst. In mijn huidige opleiding (Lerarenopleiding Technische Beroepen) is alles zo theoretisch en afgebakend dat er weinig ruimte is om je creativiteit de vrije loop te laten, terwijl dit in mijn vooropleiding tot restauratie- en decoratieschilder juist centraal stond. Wat ik kom halen is dat mijn creatieve denken weer wordt aangewakkerd. Ik zou me willen verdiepen in de verschillende disciplines in de kunstwereld om deze daarna te kunnen overbrengen op de volgende generatie. Creatief problemen oplossen vind ik ook een goed leerdoel voor deze minor. Ikzelf los vaak problemen op, op dezelfde manier. Ik zou graag wat andere kennis hierover ondervinden. De mening van mijn klasgenoten neem ik hier zeker in mee.

Een paar competenties (vanuit mijn eigen vakgebied), waaraan ik wil werken in deze minor zijn;

- Bevordert communicatie door bijv. te luisteren, samen te vatten en door te vragen
- Legt relaties tussen de leerinhouden van zijn vakdomein en die van verwante vakken
- Gebruikt actuele toepassingen van zijn vakgebied
- Stelt zichzelf dienstbaar op ten opzichte van het team
- Vraagt hulp van en biedt hulp aan collega's
- Raadpleegt reeds aanwezige informatie en registreert nieuwe informatie
- Werkt op een planmatige manier aan zijn eigen ontwikkeling
- Volgt ontwikkelingen rond zijn vak en docentschap

En verder zou ik vooral willen genieten van kunst. Ik ga graag naar beeldende kunst in musea. Ik zou me meer willen gaan interesseren in andere disciplines binnen de kunst, zoals fotografie, video en toneel.

Ik wil me beter kunnen presenteren en optreden tegenover een groep. Dit heb ik nodig als docent, maar ook in het dagelijks leven zou ik daar beter mee willen omgaan. Wat ik daarvoor moet doen is me vooral open stellen voor alles en iedereen die deze minor op mijn pad komt. Mij inspireren door alles wat me dan ook prikkelt. Het opnieuw ontdekken van talenten en nieuwe talenten van andere en mezelf ontdekken.

2. Wanneer is voor jou iets kunst? Geef een eigen definitie!

Voor mij is kunst iets wat een emotie in mij losmaakt en wat mij aan het denken zet, het liefst ook met een gelaagdheid of een diepere betekenis. Dit 'iets' is voor mij heel breed. Het kan hierbij namelijk om een schilderij gaan, maar ook om muziek, een mooie tekst of een oud huis. Ik denk voornamelijk dat kunst erg persoonlijk is, want wat ik mooi vind, hoeft een ander helemaal niet mooi te vinden en misschien is het ook wel heel cultuurgebonden.

- 3. Ga op zoek naar een definitie van kunst die jij boeiend vindt of waar jij het mee eens bent. Schrijf de uitspraak op, noem de persoon die de uitspraak heeft gedaan en wanneer deze is gedaan. Onderbouw kort waarom jij deze definitie boeiend vindt en waarom jij het ermee eens bent of waarom je deze hebt gekozen.**

'Performing leaves no direct traces'.

Schechner hoofdstuk 7. Performances studies. (gelezen september 2015).

Toen ik deze zin las heb ik hem meteen opgeschreven. Eerst wist ik niet helemaal waarom, maar ik vond het gewoon een hele mooie zin. Nu ik terug redeneer, begrijp ik wat ik zo mooi vind aan deze zin. Performing en kunst in het algemeen hoeft geen directe invloed uit te oefenen. Sommige uitvoeringen en kunstwerken gaan generatie lang mee voordat men het mooi gaat vinden. Het doet iets met persoonlijke emoties en hoeft dus van buiten niet te zien zijn. Iedereen interpreteert de kunst op zichzelf.